

Arrest

nr. 221 410 van 20 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 10 mei 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019 om 11.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOUI, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 9 maart 2018 wordt de verzoekende partij aangetroffen in België. Zij wordt als niet-begeleide minderjarige vreemdeling beschouwd. Na consultatie van de Eurodac-databank op dezelfde dag blijkt dat van de verzoekende partij op 10 juni 2016 in Duitsland (Zirndorf) vingerafdrukken waren genomen.

1.2 Op 27 maart 2018 en 17 april 2018 wordt de verzoekende partij opnieuw aangetroffen in België. Op 17 april 2018 wordt zij opnieuw als niet-begeleide minderjarige vreemdeling beschouwd.

1.3 Op 24 april 2018 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen.

1.4 Op 23 mei 2018 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen (bijlage X1) genomen.

1.5 Op 6 juni 2018 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan de Duitse autoriteiten op grond van artikel 18.1.b) van de Verordening Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: de Dublin-III-Verordening). Op 11 juni 2018 aanvaarden de Duitse autoriteiten de terugname.

1.6 Op 18 juni 2018 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een besluit tot overdracht van de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat (bijlage X2) genomen.

1.7 Op 2 juli 2018 is de verzoekende partij zonder verzet naar Duitsland vertrokken.

1.8 Op 23 augustus 2018 wordt de verzoekende partij opnieuw aangetroffen in België. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van haar een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen.

1.9 Op 31 oktober 2018 wordt het in punt 1.8 vermelde bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) herbevestigd.

1.10 Op 14 november 2018 stelt de dienst Voogdij vast dat de verzoekende partij meer dan 18 jaar oud is en dat de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van rechtswege vervalst.

1.11 Op 27 november 2018 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L) genomen. Op 27 december 2018 wordt deze beslissing ingetrokken.

1.12 Op 3 december 2018 richten de Belgische autoriteiten opnieuw een terugnameverzoek aan de Duitse autoriteiten op grond van artikel 18.1.b) van de Dublin-III-Verordening. Op 11 juni 2018 aanvaarden de Duitse autoriteiten de terugname. Op dezelfde dag delen de Belgische autoriteiten aan de Duitse autoriteiten mee dat de verzoekende partij is ondergedoken en vragen zij de verlenging van de overdrachtstermijn tot 18 maanden, overeenkomstig artikel 29.2 van de Dublin-III-Verordening. Op 6 december 2018 aanvaarden de Duitse autoriteiten de terugname. Op 3 januari delen de Belgische autoriteiten opnieuw aan de Duitse autoriteiten mee dat de verzoekende partij is ondergedoken en vragen zij de verlenging van de overdrachtstermijn tot 18 maanden, overeenkomstig artikel 29.2 van de Dublin-III-Verordening.

1.13 Op 10 mei 2019 wordt de verzoekende partij opnieuw aangetroffen in België.

1.14 Op 10 mei 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1 De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2 Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1 De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

2.2.2 De toepassing van de wettelijke bepaling

Uit de nota met opmerkingen blijkt dat op 20 mei 2019 de instructie zou worden gegeven om de verzoekende partij vrij te stellen. Op 20 mei 2019 om 13.15 uur maakt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de bevestiging over dat de verzoekende partij om 12.00 uur werd vrijgesteld. De verzoekende partij maakt bijgevolg niet langer het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent zou zijn.

Ter terechtzitting van 20 mei 2019 wijst de waarnemend voorzitter op het feit dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen de hoogdringendheid betwist, gelet op de vrijstelling van de verzoekende partij. De raadvrouw van de verzoekende partij kan niet bevestigen dat de verzoekende partij daadwerkelijk werd vrijgesteld, maar geeft hoe dan ook aan zich naar de wijsheid te gedragen.

De Raad stelt vast dat de raadvrouw van de verzoekende partij met dit betoog het aangevoerde gebrek aan hoogdringendheid niet betwist, en dus ook geen feiten of gegevens aanbrengt die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen. Zulke gegevens blijken ook niet uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij op zich nog steeds het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens volstaat ook niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Het bestaan van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering wordt niet aangetoond.

De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen. Op de twee andere voorwaarden moet dan ook niet worden ingegaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE